

KAMPELÍKOVÁ KNIHOVNA.

SPISY KAMPELÍKOVY.

Co jednomu nemožno, to všem dohromady snadno.

K A M P E L Í K O V A

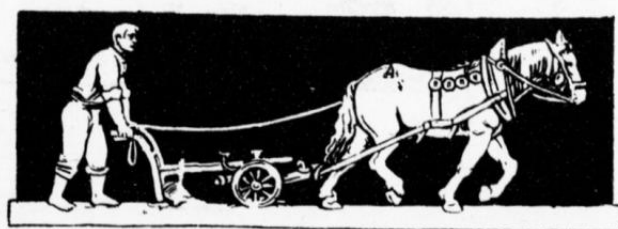
K N I H O V N A.

SPISY

K ŠÍŘENÍ DRUŽSTEVNÍHO VZDĚLÁNÍ.

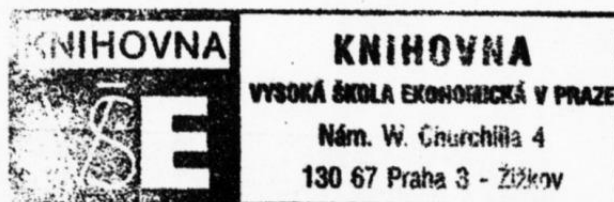
SVAZEK I.

SPISY KAMPELÍKOVY

V Praze 1922.

Nákladem Kampelíkova fondu.

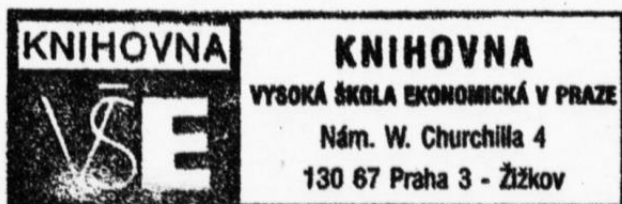
ZF41

Tiskem Rolnické tiskárny v Praze.

M. Dr. fr. Grill Kampelitz

KNIHOVNA

KNIHOVNA

VYSOKÁ ŠKOLA EKONOMICKÁ V PRAZE

Nám. W. Churchilla 4

130 67 Praha 3 - Žižkov

K trvalému uctění památky Dra Františka Cyrila Kampelika, prvního družstevního myslitele u nás, jehož doba před půl stoletím ještě bohužel nepochopila, bylo z podnětu Ústřední jednoty hospodářských družstev v Praze mimo jiné rozhodnuto, aby družstevní obec československá utvořila »Kampelikův fond« na vydávání odborné knihovny družstevně-svépomocné, také jménem Kampelikovým označené, kterou právě zahajujeme. Zminěný fond je ve správě Centrokooperativu, ústředí všech československých družstevních organizací zemědělských v naší republice.

První svazek »Kampelikovy knihovny« vychází k jubilejní vzpomínce 50. výročí jeho smrti a přináší vedle úvodního kratšího životopisu a ocenění buditelské práce oslavencovy také dva populární jeho spisy, pro nás družstevníky nejzajímavější. Jsou to: »Spořitelny po farských kollaturách orbě, řemeslu ze svízelů pomohou«, vydané v Král. Hradci r. 1861, a pak druhý jeho významný spisek »Assekurace«

z roku 1864 (plným jménem: Všeobecná assekurace proti škodlivým žvlům, proti pádu dobytka, po krajích zařídná, výborně by u nás napomáhala orbě, průmyslu rolnickému). Do dalšího svazku je zamýšlena ještě velká monografie o celém díle Kampelíkově, kterou uctění jeho památky má být vyvrcholeno.

Svazky další budou pak přináseti vůbec cenné družstevní a svépomocné práce literární.

VYDAVATELSTVO.

*V PRAZE, v den 50. výročí úmrtí
Kampelíkova, 1922.*

MUDr. FRANTIŠEK CYRIL KAMPELÍK

* 14./11. 1805, † 8./6. 1872.

Značně vzdálen od obce Siřenova na Jičínsku, v kraji podkrkonošském, stojí malý podhorský mlýnek, v němž se narodil 14. listopadu 1805 František Kampelík. Při mlýnku bylo jen několik kousků polí, život v něm byl dosti bědný. Do školy, pokud o ní bylo možno tehdy mluvit, bylo daleko, proto i z toho důvodu (vedle sociálních, které si snadno můžeme přimyslet v rodině malého mlynáře) František do ní mnoho nechodil a začal ostatně teprve až v 9. roce. Za zimních vánic návštěva školy byla často vůbec přerušena. Proto nebyl asi valný fond, jehož malý Kampelík nabyl ve škole rodné obce, ale čísti se jistě dobře naučil a milovati české čtení, zvláště dějepisné. V tom byla mu pomocna i otcova láska ke čtení, především k české kronice, která byla v rodině chována jako drahý poklad, a v níž horlivě čítal i malý Frantík.

Po obvyklých tehdy přípravách s němčinou vstoupil Kampelík až ve 13 letech do jičínského gymnasia. Ve vyšších třídách utvořil s probudilejšími spolužáky literární kroužek, ve kterém kupo-

vali a pilně četli české knihy i časopisy tehdejší doby a oblíbili si zvláště vzrušující Kollárovu »Slávy dceru«, jejíž první vydání bylo sensací doby probuzenské.

Tak dobře národně uvědoměn, sebevědomý a sčtělý, končí Kampelík r. 1824 studia gymasijn, která tehdy trvala 6 let. Mezi nimi a universitou byly však ještě dva roky t. zv. filosofie, kterou musel absolvovati každý, kdo chtěl na vysokou školu. Kampelík nemaje dosti prostředků byl na čas ze studií vytržen. Zkoušel to sice ve Vídni, zkoušel v Praze, ale finanční tíseň byla silnější než dobrá vůle. Musel zatím studia zanechat a uchýlil se do Plaňan, kdež se mu nabídlo domácí vychovatelství. Pobyl tam půl třetího roku a teprve když si ušetřil nějaký groš, vydal se na cestu do Lito-myšle, aby tam vystudoval proslulou filosofii. Cestou však přemluvil ho přítel ze studií, tehdy právník Pelikán v Hořicích, aby šel raději na Moravu a pomáhal tam křísiti opožděné národní vědomí. Kampelíka nebylo třeba dvakrát pobízeti. Romantická touha uvědomělého studenta, pomáhati křísit národní vědomí zanedbané Moravy proti Praze, zavedla jej skutečně na filosofii do Brna.

Kampelík přichází na Moravu jako plnoletý 24letý muž, se značným rozhledem a životními zkušenostmi. Mezi spolužáky těmito okolnostmi a vlastnostmi ducha stanul v popředí a začal hned buditelskou práci, hlavně rozšiřováním a půjčováním českých knih, které tehdy byly jedinými